

YARATILIŞIMIZIN GAYESİ*

El-hamdü li'llâh...

El-hamdü li'llâh...

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

(الأنعام:1)

(El-hamdü li'llâhi'llezî haleka's-semâvâti ve'l-ardı ve ceale'zzulumâti ve'n-nûr, sümme'llezîne keferû bi-rabbihim ya'dilûn.)

[Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca âyet ve delillerden) sonra kâfir olanlar (hâla putları Rableri ile denk tutuyorlar. (En'am, 6/1)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

(الأنعام:2)

(Hüve'llezî halekaküm min tînin sümme kadâ ecelâ, ve ecelün müsemmen indehû sümme entüm temterûn.) [Sizi bir çamurdan yaratan, sonra ölüm zamanını takdir eden ancak O'dur. Bir de O'nun katında muayyen bir ecel (kıyamet günü) vardır. Siz hâla şüphe ediyorsunuz.] (En'am, 6/2)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

(الأنعام:٣)

(*Ve huva'llàhu fi's-semâvâti ve fil-ard, ya'lemu sirraküm ve cehraküm ve ya'lemu mâ teksibûn.*) [O, göklerde ve yerde tek Allah'tır. Gizlinizi, açığınızı bilir. (Hayır ve şerden) ne kazana çağınızı da bilir.] (En'am, 6/3)

Eşhedü en lâ ilâhe illa'llàhu vahdehû lâ şerîke leh... Ve eşhedü enne seyyidenâ ve senedenâ muhammeden abdühû ve rasûlüh... Salla'llàhu aleyhi ve àlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmain... Emmâ ba'dü feyâ ibâda'llâh!.. Üsiküm bi-takva'llâhi ve tâatih... Inna'llàhe mea'llezîne't-tekav, ve'llezîne hüm muhsinûn... Kâle'llàhu tebâreke ve teâlâ fi kitâbihi'l-kerîm. Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm. Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm:

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

(العنكبوت:٦)

(*Ve men câhede feinnemâ yucâhidü li-nefsih, inna'llàhe leganiyyün ani'l-âlemîn.*) [Cihad eden ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah alemlerden müstağnidir, onun hiç bir şeye ihtiyacı yoktur.] (Ankebut, 29/6)

Ve kâle teâlâ:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

(الذاريات: ٥٦)

(*Ve mâ halaktü'l-cinne ve'l-inse illâ li-ya'budûn.*) [Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.] (Zâriyat, 51/56) *Sadaka'llâhü'l-azîm. Ve kâle nebiyyünâ SAS:*¹

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

(ه. عن ابن مسعود؛ الحكيم عن أبي سعيد)

(*Et-tâibü mine'z-zenbi kemen lâ zenbe leh.*) [Günahtan tevbe eden, hiç günah işlememiş gibidir.] *Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.*

Aziz ve muhterem cemaat-i müslimîn!

Hayırlı, sevaplı, mübarek, güzel, mânevî bir mevsim olan Üç Aylar'a girmiş ve ilk haftasını yaşamış, idrak etmiş, geçirmiş bulunuyoruz. Önümüzde daha başka haftalar var, kandiller var; Mi'rac Kandili var, Berat Kandili var, Ramazan içine saklanmış olan Kadir Gecesi

¹ İbn-i Mâce, *Sünen*, c.XII, s.301, no:4240; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.154, no:20348; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.97, no:108; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.V, s.436, no:7178; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.154, no:20350; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.77, no:2433; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.V, s.388, no:7040; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.III, s.322, no:843; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.238, no:6714; Hz. Aişe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.207, no:10174; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.296, no:944; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.391, no:11042.

var... Allah-u Teâlâ Hazretleri bu ayları, istifade etmesini bilen kulların istifade edeceği büyük nimetlerle doldurmuştur.

Kur'an-ı Kerim'inde Rabbimiz Tebâreke ve Teâlâ Hazretleri:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

(الذاريات:٥٦)

(*Ve mâ halaktü'l-cinne ve'l-inse illâ li-ya'budûn.*) [Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.] (Zâriyat, 51/56) buyuruyor.

İnsanlar; biz, benî Adem, Hazret-i Adem'in evlâtları, onlardan türeyen varlıklar... Cinler de, bizim gözümüzün görmediği, gözümüzden mestur ve gizli olan, ama mükellef olan varlıklar... Onları ve bizleri, cinleri ve insanları, Allah-u Teâlâ Hazretleri kendisine güzel kulluk etmek için yarattığını bildiriyor.

Bir hadis-i kudsîde, Peygamber SAS Efendimiz'in bildirdiğine göre:

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا ابْنَ آدَمَ مَا خَلَقْتُكُمْ لِأَسْتَكْثِرَ
بِكُمْ مِنْ قَلَّةٍ وَلَا لِأَسْتَأْنِسَ بِكُمْ مِنْ وَحْشَةٍ وَلَا
لِأَسْتَعِينَ بِكُمْ عَلَى أَمْرٍ عَجَزْتُ مِنْهُ وَلَا لِجَرِّ
مَنْفَعَةٍ وَلَا لِدَفْعِ مَضَرَّةٍ بَلْ خَلَقْتُكُمْ لِتَعْبُدُونِي

كَثِيرًا وَتَشْكُرُونِي كَثِيرًا وَتُسَبِّحُونِي بُكْرَةً وَاصِيلًا

(Yekùlu'llàhu teàlâ) Allah-u Tealâ Hazretleri buyurur ki: (Ye'bne âdem, mâ halaktüküm li-esteksire biküm min kılletin, ve lâ li-este'nise biküm min vahşetin, ve lâ li-estaîne biküm alâ emrin aceztü minhü, ve lâ li-cerri menfaatin, ve lâ li-def'i madarrâh, bel halaktüküm lita'budûnî kesiran ve teşkürûnî kesîrâ, ve tüsebbihûnî bükreten ve asîlâ.) buyurduğunu, Peygamber Efendimiz naklediyor. Mânâsı şu ki, Allah-u Tealâ Hazretleri bizlere hitab ediyor:

“Ey Ademoğulları, ey insan cinsi! Ey imana muhatab olan, iman etme kabiliyetine sahip bulunan yaratıklar!.. Ben sizleri bir şeyler azdı da, çok olsun diye, veya yalnızım da yalnızlığımı bir şeyler yaratıp, böyle bir ünsiyet edecek varlık meydana gelsin diye; veyahut aciz olduğum bir şey var da ona kendime yardımcı ve destek olsun diye, veya bir menfaat sağlamak için, veya bir mazarratı def etmek için yaratmış değilim. (Bel halaktüküm lita'budûnî kesirâ) Aksine ben sizi, bana çok ibadet edin diye yarattım. (Ve teşkürûnî kesîrâ) Bana çok şükredin diye yarattım. (Ve tüsebbihûnî bükreten ve asîlâ) Sabah akşam bana tesbih edesiniz, benim rubûbiyetimi bilesiniz, bana kulluğunuzu güzel kılasınız diye yarattım. Size ihtiyacım yok ama, sizden ibadet etmenizi istiyorum.” buyurdu diye naklediyor.

Allah-u Tealâ Hazretleri bir şeyi murad ettiği

zaman:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

(يس: ٨٢)

(İnnemâ emruhû izâ erâde şey'en en yekûle lehû kün feyekûn.) “Kudreti öyle sonsuzdur ki, bir şeyi murad ettiği zaman, sadece ‘Ol!’ der. (Kün) emriyle, (feyekûn) olmasını murad ettiği şey olur. (Yâsin, 36/82)

Ol dedi bir kerre, var oldu cihân; Olma derse, mahvolur ol dem hemân!

Her şey kudretinin içindedir, dairesindedir. *Ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâh*; Allah-u Teâlâ Hazretleri'nden başka güç ve kuvvet sahibi yoktur. Bütün güç ve kuvvet Allah-u Teâlâ Hazretleri'ndendir, Allah-u Teâlâ Hazretleri veriyor. Bu tevhidin esrarıdır, *Lâ ilâhe illa'llâh*'ın içindeki bâtınî mânâdır. *Lâ ilâhe illa'llâh* diyoruz, Allah'tan başka ilâh yok diyoruz. *Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâh* gizli tevhiddir. Yâni, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nden başka güç kuvvet sahibi de yok! O dilerse, bir şey olur. O dilemezse, hiç bir şey olmaz.

Ve okuduğum hadis-i şerifin devamında Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin şöyle buyurduğunu Peygamber SAS Efendimiz bize naklediyor:

وَلَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَحَيِّكُمْ وَمَيِّتَكُمْ
وَصَغِيرَكُمْ وَكَبِيرَكُمْ وَحُرِّكُمْ وَعَبْدَكُمْ وَإِنْسَكُمْ

وَجِنِّكُمْ اجْتَمَعُوا عَلَى طَاعَتِي مَا ازْدَادَ ذَلِكَ فِي
مُلْكِي مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

(*Ve lev enne evveleküm ve âhireküm, ve hayyeküm ve meyyiteküm, ve sağıreküm ve kebîreküm, ve hürreküm ve abdeküm, ve inseküm ve cinneküm ictemeù alâ tàatî, me'zdâde zâlike fî mülkî miskàle zerreh.*)

“Eğer sizin evveliniz, ahiriniz, diriniz, ölünüz, küçüğünüz, büyüğünüz, hürünüz, köleniz, insiniz, cinniniz, hepsi bana taat etmek, ibadet etmekte toplansa; bu benim mülkümü, azame-timi, saltanatımı bir zerre miktarı arttırmaz!”

Bütün bu varlıklar Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne itaat üzere olsalar, ibadet etseler; bu ibadet Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin mülkünün, azame-tinin, şânının derecesini bir zerre ilâve etmez.

Buna mukâbil:

وَلَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَحَيِّكُمْ وَمَيِّتَكُمْ
وَصَغِيرَكُمْ وَكَبِيرَكُمْ وَحُرَّكُمْ وَعَبْدَكُمْ وَإِنْسَكُمْ
وَجِنِّكُمْ اجْتَمَعُوا عَلَى مَعْصِيَتِي مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ
مُلْكِي مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

(*Ve lev enne evveleküm ve ahireküm, ve hayyeküm ve meyyiteküm, ve sağıreküm ve kebîreküm, ve hürreküm ve abdeküm, ve inseküm ve cinneküm ictemiù alâ ma'siyetî,*

mâ nekase zâlike min mülkî miskâle zerreh.)

“Bunun aksine, sizin evveliniz, ahiriniz, diriniz, ölünüz, küçüğünüz, büyüğünüz, hürünüz, köleniz, insiniz, cinniniz... Bütün varlıklar yâni, bana âsî olsanız, isyanda toplansanız, kâfir olsanız, müşrik olsanız...” Ki dünya halkının çoğu, görüyoruz böyle... “Bu benim mülkümden saltanatımdan, azametimden, ülûhiyetimden, rubûbiyetimden bir zerre eksiltmez.” Çünkü, istemesem yaptırtmam. Müsaade etmesem, kahrederim. Mühlet vermesem, imtihan dünyası olmasa, hepsini mahvederim. Hiç bir şey eksiltmez.

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ

(العنكبوت: ٦)

(Ve men câhede feinnemâ yücâhidü li-nefsihî)
“O halde, kim ne yapıyorsa kendi hayrına yapıyor.” (Ankebut, 29/6)

İnsanoğlu ibadet ediyorsa, kendi hayrınadır. Ne bakımdan hayrınadır? Dünyası bakımından hayrınadır, ahirette sevap kazanacağı için hayrınadır, dünyada mutluluğu kazanacağı için hayrınadır. Adalet olacağı için hayrınadır, sıhhat, afiyet, huzur, saadet olacağı için, dirlik, düzenlik olacağı için hayrınadır. İnsanların hayrınadır. Binâen aleyh, yaptıkları kendileri içindir.

إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

(العنكبوت: ٦)

(*Inna'llàhe leganiyyün ani'l-alemîn*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri insanlardan, alemlerden, varlıklardan, kendi yarattıklarından müstağnîdir, onlara ihtiyacı yoktur.” (Ankebut, 29/6)

أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

(فاطر: ١٥)

(*Entümü'l-fukarâü ila'llàhi, va'llàhu hüve'l-ganiyyü'l-hamîd*) [Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve övülmeye lâayık olan ancak odur.] (Fâtır, 35/15)

Bütün mahlûkat Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne her anda ve her şanda muhtaçtır. Herkes muhtaçtır, her şey muhtaçtır. Yerler, gökler, dünyalar, felekler, melekler, insanlar, cinler... Her şey Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne muhtaçtır.

Biz her an, onun lütfu sayesinde varız ve yaşıyoruz. Varlığımız ondan, vücudumuz ondan... Hücrelerimiz, kanımız, iliğimizi, kemiğimizi, gıdamız, havamız, suyumuz, dünyamız, göğümüz, yerimiz... Her şeyimiz ondan. Her şeyimiz ondan...

Binâen aleyh, onun bize ihtiyacı yok, biz her an ona muhtacız. O bize yardımını, lütfunu, rahmetini kestiği zaman, biz mahvoluruz, yok oluruz. Yok durumuna geliriz, varlığımız devam etmez...

Onun için;

يَا ابْنَ آدَمَ كَمَا تَدِينُ تَدَانُ وَكَمَا تَزْرَعُ تَحْصُدُ لِأَنَّ

الدُّنْيَا مَزْرَعَةٌ الْآخِرَةُ

(Ye' bne âdem, kemâ tedînü tûdân) “Ey Adem-
moğlu, sen nasıl muamele edersen, nasıl kulluk
edersen, nasıl hareket edersen, öyle muamele
görürsün. Allah-u Teâlâ Hazretleri seni bu dün-
yaya imtihan için gönderdi. Kulluđu güzel ya-
parsan, kendine fayda gelecek. Allah-u Teâlâ
Hazretleri'nin senin kulluđuna ihtiyacı yok!..”

Bizim bir öğretmen, Sâime Hanım, ihvanımız
vardı. Allah cümle geçmişlerimize rahmet eyle-
sin... Talebesinin velisi gelmiş de:

“—Sen benim çocuđuma derste namaz kıl diye
söylemişsin, namaz kılıyor çocuk. Gece kalkı-
yor, gündüz kalkıyor, sabahleyin kalkıyor, so-
đuk suyla abdest alıyor, uykusu bölünüyor, sıh-
hati bozulacak... Söyle de řu namazı kılmasın.
Allah'ın bu çocuğun ibadetine ihtiyacı yok.”
 demiş.

“—Beyefendi...” demiş, “Bak, kravatlısınız,
temiz giyimlisiniz, bilgilisiniz, üniversitede
profesör olduğunuzu da söylediniz sözünüzün
başında. Elbette, o çocuğun ibadetine de ihti-
yacı yok, büyüklerin ibadetine de ihtiyacı yok
Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin...”

İhtiyacı olan biziz. İbadete bizim ihtiyacımız
var. Allah'ın lütfuna bizim ihtiyacımız var. Biz
kulluğu güzel yaparsak, onun karşılığında Allah-u
Teâlâ Hazretleri bize ahirette de onu taltif
edeceğini, mükâfatlandıracağını bildiriyor.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الزلزال: ۸-۷)

(*Femen ya'me'l-miskàle zerretin hayran yerah.*) “Zerre kadar hayır işleyen, hayrının mükâfatını görecek. (*Ve men ya'me'lmiskàle zerretin şerren yerah.*) Zerre kadar şer işleyen de onun hesabını verecek. Onun cezasını çekecek.” (Zilzâl, 99/7-8)

Hiçbir şey gizli kalmayacak. Kitaplar, defterler, amel defterleri açıldığı zaman müşrikler, kâfirler, mücrimler diyecekler ki:

مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا
أَحْصَاهَا

(الكهف: ۴۹)

(*Mâ li haze'l-kitâb*) “Aman Allahım, bu nasıl kitap, bu nasıl yazı, bu nasıl tesbit, bu nasıl tescil?.. (*Lâ yugàdiru sağîreten ve kebîreten illâ ahsâhâ*) Küçük büyük hiç bir şey bırakmamış, her şeyi bir bir yazmış!..” (Kehf, 18/49)

Evet, Allah-u Teâlâ Hazretleri her şeyi bir bir yazıyor, nasıl muamele edersen, o muameleyi görürsün. (*Kemâ tedînü tûdân*) “Senin yaptığın muameleye göre, ahirette sana muamele var. (*Ve kemâ tezrau tahsudu*) Ne ekersen, ektiğinin karşılığını, ektiğini biçeceksin. (*Li-enne'd-dünyâ mezraatü'l-âhireh*) Çünkü, şu dünya

ahiretin tarlasıdır.”

Birçok insanlar bu işten gafildir. Bu dünyaya gelmişler, yaşayışı kendilerinin faaliyetlerinin sonucu sanıyorlar ve yaşamlarını sürdürmek için, dünya hayatının faaliyetlerine sarılıyorlar; haramlara dalıyorlar, günahları irtikâb ediyorlar, sevaplardan uzak duruyorlar, görevlerini ihmal ediyorlar... Allah'ın yapma dediği suçları işliyorlar, asıl vazifelerini kaybetmiş oluyorlar. Bu dünyada kulun asıl vazifesi Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne güzel kulluk etmek. Onun rızasını kazanmak.

Rızkı Allah-u Teâlâ Hazretleri veriyor. Gökten yağmur vermediği zaman, sular bittiği zaman, yerler ot bitirmediği zaman insanın yapacağı bir şey yok. Meyvalar, mahsüller boş olduğu zaman... Çernobil'de bir patlama oldu da, Trakya'daki bütün ayçiçeği mahsüllerinin çekirdekleri çürüdü, hiç mahsül vermedi.

İkinci bir defa ekim yaptılar. Yâni bir Çernobil Faciası nice tohumların ağaçların mahvolmasına, bitkilerin bitmemesine sebep oldu. Tohumların helâk olmasına, ağaçların meyva vermemesine sebep oldu. Bir Çernobil faciası, bir küçük kahr-ı ilâhî numûnesi...

Allah-u Teâlâ Hazretleri kahrederse, vermezse rızkı nerden bulacaksınız?.. Suyu yağıdırmazsa, yerden çekerse...

“—Yüz elli metre derine sondaj yapıyoruz da su çıkmıyor, çeşmelerden şarıl şarıl sular akardı eskiden.” diyorlar, Trakya'daki kardeşlerimiz. “Yüz elli metre derine sondaj yapıyoruz da, su

orda bile yok...” Daha aşığlarda da olmasa, su kesilse ne yapacak?.. Allah-u Teâlâ Hazretleri suyu kesse, nebâtı kesse, ne yapacak?..

Hayatımız bizden mi, meyvalar bizden mi, gıdalar bizden mi?.. Her şey Allah-u Teâlâ Hazretleri’nden. Ama bizden istenen Allahu Teâlâ Hazretleri’ne güzel kulluk etmek.

İşte bu üç aylar, işte bu Receb-Şa’ban-Ramazan, insanın kulluk vazifesini hatırlaması için, yola gelmesi için, yörüngeye girmesi için en güzel vesiledir. Bu güzel günlerin feyzinden, bereketinden istifade edin!.. Yolunuz yanlışsa, Cenâb-ı Mevlâ’nın yoluna dönün!.. Günahlardan tevbe edin, haramları bırakın!.. Cenâb-ı Mevlâ’nın rızası yoluna girin.

Çünkü ömrün ne kadar süreceğini kimse bilmiyor; Allah-u Teâlâ Hazretleri biliyor. Ne kadar yaşayacağımız belli değil... Belki bugün, belki yarın, belki yarından da yakın ölüm gelebilir. Tevbenizi yapın, yola girin! Cenâb-ı Hakk’ın sevdiği kul olmaya azmedin ve kul olmaya başlayın!..

Tabii bu işe başladıktan sonra da, yapılacak nice nice güzel çalışmalar var... Nice güzel ilimler var... Nice öğrenilecek ibadetler var... Allah’ın rızasını kazanmaya sebep olacak, Allah indinde mertebesini arttırmasına sebep olacak nice ameller var, hayrât ü hasenât var, faziletler var...

Tevbe edin, Cenâb-ı Hakk’ın yoluna gelin, girin; bu güzel günlerin hayrından, feyzinden istifade edin!.. Bundan sonraki ömürüz ayrı bir

ömür olsun... Bundan sonraki ömrünüz güzel ayrı bir ömür olsun... Milattan önce, milattan sonra dedikleri gibi, benim ıslâh olmamdan önce, ıslâh olmamdan sonraki ömrüm diye... “Eski Said, Yeni Said” diyordu Said-i Nursî. “Ben eski Said bir zamanlar şöyle yapardım!” diye, şimdiki yeni Said onu tenkit ediyor yâni. Onun için, Cenâb-ı Hakk’a hakîkî, nasuh bir tevbe ile dönün!.. Cenâb-ı Hakk’a kulluk edin!.. Allah-u Teâlâ Hazretleri tevfîkini cümlemize refîk eylesin... İki cihan saadetine nâil olacak bir yola girmenizi ve o yolda çalışmanızı nasib eylesin...

Elâ inne ahsene'l-keîâm ve ebleğâ'n-nizâm kelâmu'llâhi'l-meliki'l-kâdiri'l-azîzi'l-allâm... Kemâ kâle'llâhu tebâreke ve teâlâ fil-keîâm:

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ

(الأعراف:٢٠٤)

(*Ve izâ kurie'l-kur'ânu festemiù leh, ve ensitù lealleküm türhamûn.*) [Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki size merhamet edilsin.] (A'raf, 7/204) *Sadaka'llâhü'l-azîm. Ve kâle rasûlü'llâh SAS:*²

² İbn-i Mâce, *Sünen*, c.XII, s.301, no:4240; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.154, no:20348; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.I, s.97, no:108; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.V, s.436, no:7178; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.154, no:20350; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.77, no:2433; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.V, s.388, no:7040; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.III, s.322, no:843; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV,

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

(هـ. عن ابن مسعود؛ الحكيم عن أبي سعيد)

(*Et-tâibü mine'z-zenbi kemen lâ zenbe leh.*)
[Günahtan tevbe eden, hiç günah işlememiş gibidir.]

Estağfiru'llàhe'l-azîme ve etûbu ileyh, es'elu'llàhe lâ ve lekümü'ttevfîk.

El-hamdü li'llâh. Hamde'l-kâmilîn, ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecmain...

Kàle'llàhu teâlâ fî kitâbihi'l-kerîm. Eüzü bi'llâhi mine's-şeytâni'r-racîm. Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
أَمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

(الأحزاب: ٥٦)

(*İnna'llàhe ve melâiketehû yusallûne ale'n-nebiyy, yâ eyyühe'llezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ*) [Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey müminler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin!] (Ahzab, 33/56) *Sadaka'llâhü'l-azîm.*

Lebbeyk allâhümme ve sa'deyk.

s.238, no:6714; Hz. Aişe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.207, no:10174; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.296, no:944; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XI, s.391, no:11042.

Allâhümme salli alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammedin, kemâ salleyte alâ ibrâhîme, ve alâ âli ibrâhîme inneke hamîdün mecîd.

Alahümme bârik alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammedin kemâ barekte alâ seyyidinâ ibrâhîme ve alâ âli seyyidinâ ibrâhîme fi'l-âlemîn, rabbenâ inneke hamîdün mecîd.

Allâhümme'rham ümmete muhammedin rahmeten âmmeh.

Allâhümme eizze'l-islâme ve'l-müslimîn...
Allâhümme'nsuru'lmücâhidîne fî sebîlik...

Allâhümme kahhir a'dâe'd-dîn... Ve'ktübü's-sıhhate ve'sselâmete ve'l-afve ve'l-âfiyete aleynâ ecmaîn...

Allâhümme einnâ alâ edâi zikrike ve şükrike ve hüsnü ibâdetik.

Allâhümme innâ nes'elüke mine'l-hayri küllihî âcilihî ve âcilihî, mâ alimnâ minhü ve mâ lem na'lem... Ve neüzü bike mine's-şerri küllihî âcilihî ve âcilihî, mâ alimnâ minhu ve mâ lem na'lem.

Allâhümme innâ nes'elüke'l-cennete ve karrabe ileyhâ min kavlin ve amel, ve neüzü bike mine'n-nâr, ve mâ karrabe ileynâ min kavlin ve amel.

Allâhümme'rham ümmete muhammedin rahmeten âmmeh... Ve ahsin âkıbetenâ fi'l-umûri küllihâ, ve ecirnâ min hızyi'd-dünyâ ve azâbi'l-âhireh, ve edhilne'l-firdevse'l-a'lâ

bi-gayri hisâb...

İbâda'llâh. İnnâ'llâhe ye'muru bi'l-adli ve'l-ihşâni ve îtâi zi'lkurbâ, ve yenhâ ani'l-fahşâi ve'l-münkeri ve'l-ba'y, yaizüküm lealleküm tezekkerûn.

Üzkuru'llâhe yezkürküm, ve'sküru'llâhe yezidküm, ve'stağfiru'llâhe yağfir leküm, ve ekümü's-salâh, ve lezikru'llâhi ekber...

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ
اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

(عنكبوت:ه)

(İnne's-salâte tenhâ ani'l-fahşâi ve'l-münker, ve lezikru'llâhi ekber, va'llâhu ya'lemu mâ tasneûn.) [Muhakkak ki, namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette ibadetlerin en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir.] (Ankebut, 29/45)

[Cumadan sonra, ayakta:]

Subhâne rabbiiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb...

Lâ ilâhe illa'llâhü'l-halîmü'l-kerîm. Sübhâna'llâhi rabbi'ssemâvâti's-seb'i ve rabbi'l-arşî'l-azîm. El-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn...

Allâhümme yâ ekreme'l-ekremîn, yâ mücîbe'd-deavât!..

Bu cumamızı bizler ve bütün Ümmet-i Muhammed hakkında mübarek ve müteyemmin eyle... Nice mübarek günlere, aylara, yıllara sağlık, sıhhat ve afiyet, huzur ve saadetle nâil

olmayı nasib eyle...

Ömürlerimizi rızana uygun geçirmeyi nasib eyle... İşlemiş olduğumuz günahlardan, bulaşmış olduğumuz haramlardan bizleri pâk eyle, uzak eyle... Rızana uygun sâlih ameller işlemeye, hayrât u hasenât yapmağa muvaffak eyle...

Ümmet-i Muhammed'e faideli eyle... Ümmet-i Muhammed'i yâ Rabbi, umûmen rahmetine mazhar eyle... Dertlilerimize devâ, borçlularımıza edâ, hastalarımıza şifâ ihsân eyle...

Mücâhid kardeşlerimizi kâfirlere karşı mansur ve müeyyed ve muzaffer ve gâlib eyle... Kâfirleri, zalimleri müslümanlara ganimet ihsân eyle... Mallarını, canlarını, kendilerini, hanımlarını, çocuklarını müslümanlara ganimet ihsân eyle...

Senin dinini dünyanın her yerine yaymaya bizleri muvaffak eyle...

Aramızdaki ihtilâfları izâle eyle... Gönüllerimizi cem ve te'lif eyle... Bizleri ma'rifetine, muhabbetine mazhar eyle... Arif kullar olmayı nasib eyle... Huzuruna sevdiğin, razı olduğun kullar olarak gelip, cennetinle cemâlinle müşerref olup, Habîb-i Edîbine Firdevs-i A'lâ'da komşu eyle...

Bi-hürmeti esmâike'l-hüsnâ, ve'smike'l-a'zam, ve bi-hürmeti nebiyyike'l-ekrem, yâ erhâme'r-râhimîn!..

[Halil Necati Coşan Efendi:]

Bi-hürmeti seyyidi'l-mürselîn, ve bi-hürmeti esrârı sûreti'lfâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
09. 12. 1994 - Cuma Hutbesi
İskenderpaşa Camii

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER](#)
[sohbetlerine PDF olarak](#)
[ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ